

[Dohrmann]

forsøgsperiode, der foreslås, er nødvendig. Jeg mener, at man har draget så mange erfaringer, at man ikke nødvendigvis behøver en lang forsøgsperiode. Man kan vedtage et forslag, og så kan man indrette ikrafttrædelsesdatoen efter det. Vi kender alle sammen behovet hos de handicappede, og derfor er forsøgsperioden nødvendig.

Vi støtter som sagt forslaget.

Elisabeth Bruun Olesen (VS):

Jeg vil begynde med at sige, at jeg er glad for, at alle nu mener, at der ikke blot i ord, men også i handling skal gøres noget for de handicappede med hensyn til en forsøgsordning med personlig assistance.

Jeg er også glad for, at ministeren anerkender, at det, der er forsøgt, har været en total fiasko. Jeg kan måske undre mig over, at man ikke på et meget tidligere tidspunkt har sagt til sig selv, at det nødvendigvis måtte blive en fiasko.

Jeg har ikke på noget tidspunkt forstået, hvordan man kunne tro, at lov om beskæftigelsesmuligheder for unge skulle kunne dække det behov, handicappede har. Loven er jo lavet ikke af hensyn til de handicappede, men af hensyn til de unge arbejdsløse. Ligesom hr. Carsten Andersen har jeg aldrig på noget tidspunkt kunnet forstå – og der er heller aldrig nogen, der har forsøgt egentlig at forklare det grundigt – hvordan man har kunnet tro, at en ung arbejdsløs efter de regler, der er i den lov, kan fungere tilfredsstillende som tolk for en døv eller hjælpe en blind. Derfor er det da godt, at alle nu så relativt hurtigt er blevet enige om, at den ordning ikke duede. Når jeg siger så relativt hurtigt, er det, fordi der til trods for alle de mange pæne og sympatiske og velmenende ord, der har været sagt i dag, er tale om et problem, som har eksisteret i mange år. Man har i mange år sagt noget pænt om de handicappede, men man har i mange år undladt at gøre noget med hensyn til en forsøgsordning med personlig assistance. Derfor er jeg glad for, at det nu ser ud til, at der kan blive gennemført noget, som hjælper de handicappede.

Nu skal man ikke altid dømme folk på de gerninger, de har gjort – de kan jo forbedre sig. Det håber jeg så sandelig også, for hvis der kommer en ordning, der bare er i stil

med den, der har været med hensyn til beskæftigelsesmuligheder for unge, er vi jo ikke nået et skridt videre; så skal vi igennem en fase til, hvor vi finder ud af, at det ikke duer. VS ønsker bestemt ikke at have monopol på at ville noget for de handicappede, så VS vil selvfølgelig heller ikke insistere på, at man gennemfører nøjagtig dette forslag, men vi vil insistere på, så kraftigt vi overhovedet kan, at der gøres noget hurtigt, så de handicappede ikke skal vente i endnu flere år, og med »hurtigt« mener vi faktisk i denne samling. Men arbejdsministeren sagde jo også, at der ville blive gennemført noget i denne samling enten pr. lovgivning eller administrativt, og at man ville lytte kraftigt til de handicappedes organisationer.

Det sidste er jeg også glad for, for det gjorde man jo heller ikke sidste gang. Handicaporganisationerne har faktisk i det bilagsmateriale, vi har fået i arbejdsmarkedsudvalget, udtrykt meget klart, at loven om beskæftigelsesmuligheder for unge var helt utilfredsstillende, og at man ønskede den ordning, som blev foreslået af Svend Jensen-udvalget. Den ordning vil komme til at ligne vores meget, og derfor vil jeg gerne spørge arbejdsministeren, om det er Svend Jensen-udvalgets betænkning, man agter at følge.

Arbejdsministeren (Henning Dyremose):

Jeg vil gerne endnu en gang bekræfte, at det er vores hensigt, at der skal ske noget i denne samling.

Med den ordning, der blev forsøgt i foråret – og der kom jo indsigelser imod den, det må vi erkende – forsøgte vi at slå to fluer med ét smæk og løse to problemer på én gang. Det har altså vist sig ikke at lykkes. Jeg tror egentlig, det er sjældent, at vi sætter noget i gang og så allerede efter et halvt års funktion af en ny ordning konkluderer, at det altså ikke gik.

Derfor vil jeg helt springe hr. Carsten Andersens indlæg over; jeg synes, det var upassende polemisk i forhold til sagens alvorlige karakter. Jeg synes, at hr. Carsten Andersen i modsætning til alle andre ordførere prøvede på at lægge politik i sagen i stedet for at beskæftige sig med at løse problemerne.

Jeg vil gerne sig til fru Elisabeth Bruun Olesen, at man heller ikke i betænkningen fra Svend Jensen-udvalget var så glad for